

Alueellisesta yhteistyöstä apua yliopistojen synkkään taloustilanteeseen?

Kuten olemme saaneet viime aikoina lukea, hyväosaiset voivat Suomessa yhä paremmin ja huono-osaiset entistä huonommin. Ilmiö näkyy sekä yksittäisten ihmisten että erilaisen organisaatioiden ja yritystenkin kohdalla. Valitettavasti yliopistot näyttävät kuuluvan pääosin huono-osaisiin. Yliopistojen perusrahoituksen tason vertailuun eri yliopistojen välillä on vaikea ottaa kantaa, mutta ainakin oman yliopiston Kliinissä laitoksessa entinen meno näyttää jatkuvan: palkkabudjetista näyttää puuttuvan tänäkin vuonna noin 10 %. Noin yhden kuukauden pakkolomalla voitaisiin siis raha-asiat saada työnantajan näkökulmasta kuntoon. Rehtori ei ole kuitenkaan antanut lupaa henkilöstön lomauttamiseen.

Uuden yliopistolain myötä käynnistyivät myös yliopistojen varainhankintakampanjat. Varainhankintakampanjoista toivottiin apua tiukkaan taloustilanteeseen, mutta kovin suurta apua ei kampanjoista ole odotettavissa yhtä poikkeusta lukuun ottamatta. Turun yliopisto on onnistunut keräämään varainhankintakampanjan aikana rahaa noin 10 miljoonaa ja Aalto-yliopisto noin 170 miljoonaa euroa. Kun Turun yliopistossa oli vuonna 2010 21 142 opiskelijaa ja Aalto-yliopistossa 19 516, on opiskelijaa kohden Turun yliopistolle kertynyt rahaa tähän mennessä noin 470 ja Aalto-yliopistolle 8700 euroa/opiskelija. Ero on siis lähes 20-kertainen. Tuntuu aika katkeralta, kun sattuu olemaan töissä siinä huonommin rahaa keränneessä yliopistossa.

Yliopistojen pitää yrittää tulla toimeen niillä ”pelimerkeillä”, jotka niille on annettu. Turun yliopiston lääketieteellinen tiedekunta on hajautta-

nut opetustaan jo monen vuoden ajan eri puolille Varsinais-Suomen sairaanhoitopiiriä ja Satakuntaa. Aluksi Porissa annetun opetuksen kulut kaettiin ns. muuntokoulutuksen rahoista, mutta rahojen loppuessa Satakunnan sairaanhoitopiiri on ottamassa siellä annettavan yliopistollisen opetuksen kustannukset itselleen. Kyse on erittäin merkittävästä avauksesta, joka tulee siirtämään opetuksen painopistettä pois varsinaisesta yliopistosairaalarasta. Vastaavanlaisia neuvotteluita käydään parhaillaan myös Vaasan keskussairaalan kanssa, jolla on kiinnostusta saada lääketieteen perusopetusta Vaasaan. Vaasassa annettava opetus annetaan ruotsin kielellä, joten se tulee parantamaan ja monipuolistamaan myös Turussa opiskelevien kielitaitoa. Yhteistyötä kannattaa myös Varsinais-Suomen sairaanhoitopiiri sekä Turun yliopistollinen sairaala, joka Suomen pienimpänä erityisvastuualueena toivoo saavansa lisää potilaita muualtakin kuin Satakunnasta.

Alueellisesta yhteistyöstä on kiistatta apua ainakin Turun yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan synkässä taloustilanteessa. Kun ei rahaa opettajien palkkaamiseen Turussa ole, voidaan opetusta siirtää annettavaksi keskussairaaloihin. Kokonaan alueellinen yhteistyö ei ratkaise tiukkaan taloustilanteeseen liittyviä ongelmia, mutta se on kuitenkin osaltaan vähentämässä paineita muuten odotettavissa olevaan opetuksen tason heikentämiseen. Vaikka matkustelu ei kaikkia opiskelijoita miellytä, sopii potilasmateriaali yliopistosairaaloiden ulkopuolella usein paremmin lääketieteen perusopetukseen kuin yliopistosairaaloiden potilaat. □